

Sygn. akt IX U 787/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 21 marca 2016 r. Znak :(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 lutego 2016r.

Sędzia

Sygn. akt: IX U 787/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.03.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. L. (L.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., ponieważ w ocenie organu rentowego, nie spełnił on ustawowych warunków do jej uzyskania, w szczególności nie udokumentował, na dzień 01.01.1999r., 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury z obniżonego wieku, wskazując, iż pracował w warunkach szczególnych w okresie od dnia 16.09.1974r. do dnia 10.12.1980r. w (...) w G. jako kierowca ciągnika oraz jako betoniarz w okresach od dnia 12.12.1980r. do dnia 31.03.1997r. w Przedsiębiorstwie (...) w R., od dnia 01.04.1997r. do dnia 31.12.1998r. w (...) Sp. z o.o. w J..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 03.02.2016r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 1.01.1999r. łącznie 27 lat, 3 miesiące i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym żadnych lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Organ rentowy nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresów pracy:

- od dnia 16.09.1974r. do dnia 10.12.1980r. w (...) w G., gdyż zakład nie określił czy ubezpieczony jako kierowca ciągnika wykonywał prace polowe czy transportowe,
- od dnia 12.12.1980r. do dnia 31.12.1998r. w Przedsiębiorstwie (...) w R., później (...) Sp. z o.o. w J. z powodu braku odpowiednio wypełnionego świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne pomiędzy stronami, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony od dnia 16.09.1974r. do dnia 10.12.1980r. pracował w (...) w G. stale i w pełnym wymiarze w charakterze kierowcy ciągnika.

Ubezpieczony w takim charakterze pracował głównie przy pracach transportowych, a w marginalnym zakresie przy pracach polowych.

Do prac polowych przeznaczeni byli traktorzyści pracujący w połowie wymiaru czasu pracy. Pozostali traktorzyści byli kierowani do prac polowych tylko w okresach nasilenia takich prac.

Ubezpieczony wykonywał około 10% prac polowych.

Prace transportowe polegały na przewozie ciągnikiem różnych materiałów budowlanych, wapna, węgla, żwiru, plonów, buraków cukrowych, wagonów z towarami do sklepów (...).

Zimą ubezpieczony wykonywał prace polegające na odśnieżaniu dróg, posypywaniu dróg żwirem, wywożeniu śniegu.

W okresie od dnia 12.12.1980r. do dnia 31.03.1997r. ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwie (...) w R. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako betoniarz.

Ubezpieczony został przyjęty do tej pracy na stanowisko elektromechanika, jednak nigdy takiej pracy nie wykonywał. Od początku pracował jako betoniarz.

W aktach osobowych ubezpieczonego znajduje się oświadczenie ubezpieczonego z dnia 01.08.1984r., z którego wynika, iż ubezpieczony wyraża zgodę na zmianę stanowiska pracy z elektromechanika na betoniarza, ponieważ taką pracę wykonuje.

Przedsiębiorstwo j.w. zajmowało się produkcją różnych betonów, np. betonowych płyt drogowych, betonowych płyt stropowych.

Zakład miał swoją betoniarnię w J., więc w Przedsiębiorstwie był rozdział na pracowników wykonujących prace betoniarskie i prace zbrojarskie.

Ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał tylko prace betoniarskie. Żadnych innych prac nie wykonywał.

W dalszym spornym okresie, tj. od dnia 01.04.1997r. do dnia 31.12.1998r. w (...) Sp. z o.o. w J. ubezpieczony nadal pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonując prace betoniarskie jak dotychczas. Charakter jego pracy nie zmienił się.

Razem z ubezpieczonym pracowali w (...) w G. świadkowie M. G. i T. A., a w Przedsiębiorstwie (...) w R., następnie Spółce (...) świadek W. G., którzy potwierdzili rzeczywisty charakter pracy ubezpieczonego w spornych okresach i pełny wymiar tej pracy.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego, dokumentacja akt osobowych dotyczących zatrudnienia ubezpieczonego w okresach spornych, zeznania świadków M. G., T. A., W. G., zeznania ubezpieczonego – protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 06.09.2016r. , nagranie k. 45 akt sprawy)

Sąd uznał zeznania powyższych świadków oraz zeznania ubezpieczonego za wiarygodne, gdyż są one logiczne, spójne, wzajemnie się potwierdzają i znajdują potwierdzenie w powołanej przez Sąd dokumentacji.

Przy ocenie materiałów sprawy Sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc. Sąd oparł się na danych wynikających z dokumentacji akt organu rentowego, dokumentacji akt osobowych oraz na zeznaniach powołanych w sprawie świadków.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i przekonujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 i 32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik -mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do Rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli:

- ukończył wiek 60 lat,
- na dzień 1.01.1999r. osiągnął wymagany okres 25 lat zatrudnienia i udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W myśl § 2 ust. 1 Rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy ubezpieczony spełnia warunki konieczne do nabycia prawa do tzw. wcześniejszej emerytury, a konkretnie czy ma wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w całym spornym okresie od dnia 12.12.1980r. do dnia 31.12.1998r. w Przedsiębiorstwie (...) w R., następnie Spółce (...) faktycznie wykonywał, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace w warunkach szczególnych jako betoniarz.

Prace, o których mowa powyżej to prace w warunkach szczególnych, określone w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wymienione w wykazie A dziale V, poz. 4.

Za takim przyjęciem przemawia, zdaniem Sądu, dokumentacja akt osobowych ubezpieczonego, a zwłaszcza powoływane oświadczenie ubezpieczonego z dnia 01.08.1984r., z którego wynika, iż ubezpieczony w spornym okresie wykonywał nieprzerwanie pracę betoniarza oraz zgodne z powołaną dokumentacją zeznania świadka W. G. i zeznania ubezpieczonego, które Sąd uznał za wiarygodne jako rzeczowe, zgodne ze sobą i korelujące z powołaną dokumentacją akt osobowych.

Tym samym ubezpieczony posiada wymagane 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Zdaniem Sądu, niezależnie od powyższego, do pracy w warunkach szczególnych należy zaliczyć również okres pracy w (...) w G. od dnia 16.09.1974r. do dnia 10.12.1980r., tj. prace kierowcy ciągnika wymienione w wykazie A dziale VIII poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., gdy pozwalają na przyjęcie świadczenia pracy j.w. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zeznania świadków M. G., T. A. oraz zeznania ubezpieczonego jako logiczne i spójne w swej treści.

Zdaniem Sądu wskazywany jako wykonywany w tym okresie nieznaczny zakres prac polowych, przy wskazywanym jako głównym zakresie wykonywania prac transportowych nie sprzeciwia się takiemu przyjęciu.

Skoro ubezpieczony ukończył 60 lat., a na dzień 01.01.1999r. posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat, nie jest członkiem OFE, nadto udowodnił wymagany 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych, to spełnia on na podstawie cytowanych na wstępie przepisów, warunki do przyznania prawa do emerytury od miesiąca złożenia wniosku.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd w wyroku na podstawie art.47714 § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 lutego 2016r. zgodnie z uregulowaniem art. 129 ustawy emerytalnej.

Sędzia